

være de samme Takster over hele Landet — dog kunne give et betydeligt Overskud. For mig staar det saaledes, at hvis man ophevede de reelle Privilegier og gav personlige i Stedet paa de samme Steder, vilde disse i Tidens Løb give det samme Overskud. Det er nemlig Veligheden, der gør det. Det er ikke Publikum, der kommer til at betale det store Overskud, dette fremkommer ved den gunstige Veligheden. Det ærede Medlem kunde lige saa godt sige, at Publikum maatte betale 400,000 Kr. aarlig til Bett og Besjel, for det er jo klart, at naar de først skulle have 400,000 Kr. i deres Andel — det Tal er det vistnok. Skattebogen udviser — saa maa Publikum betale det. Nej, det er Forretningen, som ligger paa et godt Sted og drives godt, derfor giver den Overskud. Paa samme Maade kan et saadant Apotek, som ligger paa Østergade eller Købmagergade, give et betydeligt Overskud med de samme Takster, som man har i de magre Egne, medens det i disse kun lige akkurat kan ernære sin Mand. Vil man have fri Næring, er der ganske vist Udset til, at man i Centrum af København kan faa billigere Medicin end i Syl-lands Udfanter, men vil man have de samme Takster, kan man være vis paa, at paa de Steder, hvor der nu er reelle Privilegier, nemlig paa de gamle, gode Steder, vil der blive et betydeligt Overskud, men det vil ikke forandres efter de ærede Medlemmers Forslag. — En enkelt lille Bemærkning vil jeg gøre endnu — jeg ved ikke, om den er fremhævet, jeg har været nødsaget til at være noget borte — nemlig at 5 Mars Tjeneste for Farmaceuterne er en for streng Fordring at stille. For Djævlket er det saaledes, at de staa 3½ Mar i Være og dernæst tage de første Del af Eksamen, saa staa de atter et Mar i Tjeneste og derefter tage de anden Eksamen. Det forekommer mig dog at være ikke saa lidt. Vil man saa forlange, at de skulle være yderligere et eller to Mar paa et dansk Apotek, faar det være sin Sag, men det er for streng en Fordring at stille over for disse unge Mennesker, som ingenlunde behøve en saa lang Uddannelses-tid for at kunne drive et Apotek.

Formanden (Sofus Høgshro): Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mr. Nielsen: J. og for sig er det nok af Statskassen, at de Penge skulle komme, som jeg mener maa tilfælde Amortiseringsfonden, men det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) erindrer sikkert, at der er

blevet sagt her adskillige Gange, at det ikke var Meningen, at Statskassen vilde danne sig en Indtægt af denne Fond; det var Penge, som skulde komme Medicinalvæsenet, Apotekervæsenet til gode. Det bliver dog Apotekervæsenet, der kommer til at bidrage til Afsløsningen. Naar det ærede Medlem vedblivende hævder, at Hænderhaverne af de reelle Privilegier ere mere uafhængig stillede end Hænderhaverne af de personelle, saa er det absolut urigtigt. Deres Uafhængighed bestaar i, at de kunne bygge og pynte op i deres Apoteker, men det kan personlige Privilegiehavere jo ogsaa gøre. I øvrigt staa de i Følelsen af deres Forretnings Drift fuldstændig ens i Afhængighed af Sundhedskollegiet.

Mejer: Jeg ønsker kun at gøre nogle faa Bemærkninger. Det forekommer mig, at jeg foruden at have Grund til at rette nogle Smaaindvendinger mod, hvad der er fremkommet fra enkelte Talere, tillige har Grund til at udtale min Glæde over, at man i Virkeligheden ikke har ment at kunne anføre væsentlige Indvendinger mod Statsdrift. Jeg er overbevist om, at der vil komme en Tid, hvor det vil vise sig, at det er den eneste overkommelige Maade, paa hvilken det foreliggende Spørgsmaal om Apotekervæsenet kan løses. Der blev ganske vist af det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) fremsat en Bemærkning om, at det næppe vilde være nationaløkonomisk Binding, som jeg skulde have paastaet, idet Staten bl. a. vilde blive i høj Grad forpligtet til at oprette ny Apoteker og staffe højere Lønninger. Jeg mener dog, at den Udgift, som Staten vil faa, ikke behøver at være til Skade for vort nationaløkonomiske Liv, for hele vor Stilling som Nation. Jeg mener tværtimod, at visse Opre fra Statskassens Side vilde kunne blive af overordentlig stor Betydning for vort nationaløkonomiske Liv. — Endvidere vil jeg bede, at man lægger Mærke til, at her, hvor Staten faar et saa godt Aktiv, som Apotekerprivilegierne maa siges at være, vil den kunne stride til Medgang i Taksterne, og man vil kunne gaa videre i Retning af Pensioneringen og Lønningernes Forbedring, end man vil kunne, naar der er Tale om det private System. Og selv om Staten skulde komme noget til kort, bliver det dog til syvende og sidst til Samfundets Fordel, hvorimod alt, hvad der nu sker, væsentlig bliver til Privilegiehavernes Fordel. Det ærede Medlem mente, jeg havde været glad over Forholdene i Sverige og at jeg altsaa havde ment, at det Afsløsningsystem, som man havde der, vilde passe for os. Det